

**John William Waterhouse (1909)
Lamia by the Pond**

Herbert Draper (1909) Lamia

John William Waterhouse (1905) Lamia

Nederlands

Lamia was een mooie vrouw, ze was de dochter van Poseidon en Lybie en was zelf de koningin van Lybie. Ze werd door de god Zeus bemind, en schonk hem veel kinderen. Maar de jaloeerse echtgenote van Zeus, Hera, bracht Lamia tot waanzin die maakte dat ze zowel haar kinderen van Zeus als alle andere kinderen die nadien haar pad kruisten vermoordde. De toorn van Hera maakte dat het gezicht van de Lamia afstotend lelijk werd.

In 1820 schreef John Keats een gedicht met de titel 'Lamia', wat het begin was van een stroom kunstwerken over haar. In het gedicht wordt verteld hoe Lucius verliefd wordt op Lamia, een onsterfelijke demon, die half slang, half vrouw was. Zij verleidt hem door de gedaante van een mooie vrouw aan te nemen. Maar vlak voor de huwelijksvoltrekking kijkt hij Lamia aan en ontdekt dat zij niet is wie ze zegt te zijn. Ze is niet meer de mooie vrouw op wie hij verliefd werd. Lucius schrikt zo erg, dat hij ter plekke sterft.

Lamia wordt afgebeeld in twee gedaanten.

De eerste is die van een bovenlijf van een vrouw en het achterlijf van een slang.

De ander is die van een vrouwenbovenlijf met berenklaauwen, geitenpoten als benen, een achterlijf van een draak uitlopend in een paardenstaart. Ze kon haar ogen uitnemen en weer terug stoppen.

In veel latere mythen werd de Lamia een monster dat bijv. leefde in de Lybische woestijn. De Lamia verleidt graag jongemannen en drinkt vervolgens hun bloed. Ook doodt en verslindt de Lamia kinderen. De Lamia zou een van de snelste dieren ter wereld zijn en elke prooi in kunnen halen. Het is een intelligent wezen: het doodt door list. Met haar zoete stem lokt ze reizigers naar zich toe. Aan zee, aan de rand van de woestijn, vermaakt de Lamia zich met het doden van schipbreukelingen.

Op de schilderijen wordt Lamia in de eerste plaats afgebeeld in haar prachtige schoonheid. En ook in het laatste schilderij als de gevaarlijke verleidster van een strijder (Lucius?) die nog geen idee heeft van de risico's die hij loopt. Merk op dat in alle schilderijen Lamia een slangevel als stola of sjaal bij zich draagt.... De vrouw als gevaarlijke verleidster is een thema dat ook al bij de Sirenen terugkwam.

De vrouw als gevaarlijke verleidster????

De vrouw als gevaarlijke verleidster is een thema dat door de geschiedenis natuurlijk talloze malen terugkomt. Wat zit hier nu eigenlijk onder?

De vrouw is vanwege haar grotere contact met de liefde en de schepping bij uitstek in staat om met diepere lagen te verbinden, om deze te vertolken. Ik denk dat mannen die deze diepte niet kennen een grote onbewuste angst hiervoor hebben. De angst om zichzelf te verliezen in de schoonheid en de diepte van de vrouw, haar natuurlijke domein dus. En terecht, want een grondige ontmoeting met deze **echte diepte** heeft veel transformatie tot gevolg, waardoor je moet herzien wie je dacht te zijn. En dit vraagt moed, veel moed. Mannen die hier niet aan toe zijn zullen proberen te voorkomen dat dit hen te veel raakt. Zij willen niet dat hun wereld op losse schroeven gezet wordt. Zij zullen geneigd zijn vrouwen alleen lichamelijk te ervaren zonder het hart ten diepste met hen te delen. Want in dit mysterie immers openbaart zich de diepte waar zij niet aan willen. Dit is naar mijn mening de oorzaak van de vrouwenhaat in de Kerk en van de heksenvervolgingen in de vroege Middeleeuwen. Want het peilloze diepe vrouwelijke werd in het laatste geval aangezien voor hekserij. Terwijl het niets meer of minder is dan de Innerlijke Schoonheid, het Goddelijke van de vrouw zelf, dat zich in haar op deze manier openbaart aan de wereld.

English

Lamia was the daughter of Poseidon and Lybie, a personification of the country of Libya and a queen of Libya herself, whom Zeus loved. Hera discovered the affair and stole away Lamia's children, whereupon Lamia in her grief became a monster and began murdering children. Zeus granted her the power of prophecy as an attempt at appeasement, as well as the related ability to temporarily remove her eyes. Either Hera turned her into a monster, she was transformed by grief over the murder of all her children (except Scylla), or she was already one of Hecate's brood. Plutarch heard

that Lamia had the gift to be able to take her eyes out and then put them back in. A later elaboration on this archaic mytheme is that this gift was given by Zeus, and further, that Lamia was cursed with the inability to close her eyes so that she would always obsess over murdering her own children.